

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

AR FULDMÆGTIG
LOUIS VICTOR A MATHIESEN
VESTERBROGADE 208-3 IV
70 KØBENHAVN V

SORANERBLADET

NR. 5 MAJ 1966 51. ÅRGANG

Månedsskrift
for Soransk
Samfund

Det er en kendsgerning, at Christiani & Nielsen er et af de danske firmaer, hvor mulighederne er størst for at komme til at deltage i spændende opgaver over hele jordkloden, f. eks. ved følgende igangværende arbejder:

Motorvejstunneler i Belgien, Danmark, Holland og Norge.

Havneanlæg i Brasilien, England, Libyen, Sydafrika, Thailand og Tyskland.

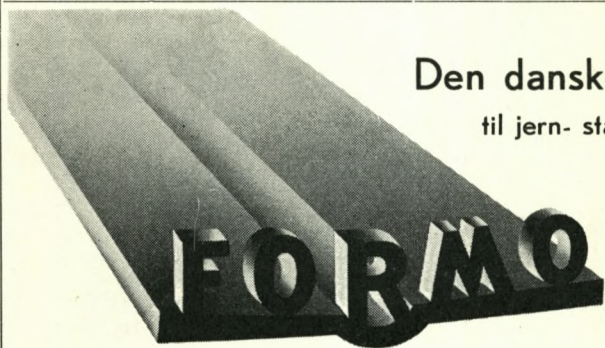
Flodregulering og dæmninger i Pakistan og Venezuela og...

ikke at glemme Lillebæltsbroen i Danmark.

**Gør hele
verden
til Deres
arbejds-
område**

Har De lyst til at være med til at arbejde i et stort firma, hvor den enkelte kan få lov til at udvikle alle sine skabende evner gennem interessante opgaver, vil vi gerne hilse på Dem. Ring venligst på tlf. (01) 14 12 33, lokal 83 og aftal et møde på et af vore kontorer.

CHRISTIANI & NIELSEN

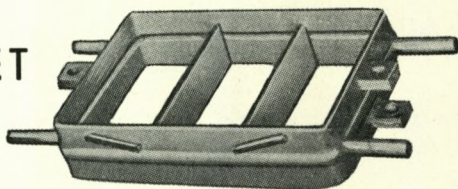
Den danske stålformkasse
til jern- stål- og metalstøberier

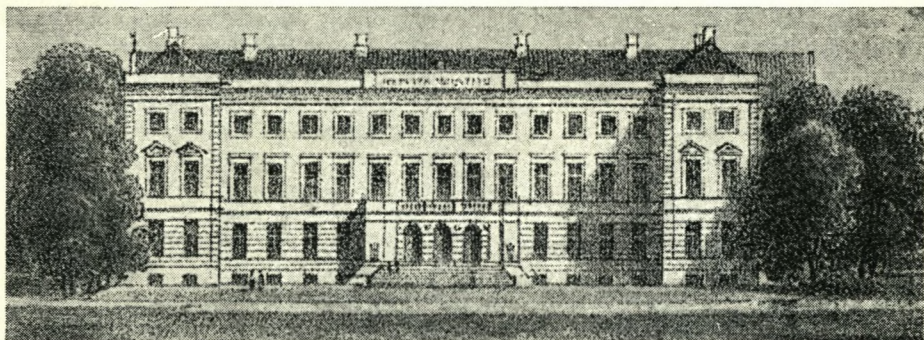
Leveres i størrelser
og udførelser
efter ønske

STAALKONTORET

Jægersborgsvej 64 . Kgs. Lyngby

Telefon (01) 88 26 22

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLADET

MAJ 1966

51. ÅRGANG

NUMMER 5

Soranerbladets 50'års fest den 14. april

Uddrag af talerne

Kann Rasmussen byder velkommen. Derefter synges: »Jeg ved et sted«

Poul Lorenzen: Kære medpassagerer på rejsen fra vuggen til graven. Der står i prædikerens bog: »Den gode Gud skabte menneskene, som de bør være, men de har så mange underlige påfund.« Det er så sandt så sandt, og der er jo mange af de påfund, vi godt kan være enige om, ikke er videre gode. Men engang imellem er der også nogle, der har haft og har gode påfund, og et af de gode påfund var, da man for et halvt hundrede år siden blev enige om at lave vort SORANERBLAD. Nævnes med stor hæder og ære i den forbindelse skal bogtrykker *Poul Hertz*. Soranerbladet har, som ofte sagt, været et »bindeled« mellem gamle soranere, mellem alle i Soransk Samfund, og det har haft stor betydning for vort sammenhold og vort kammeratskab, ikke mindst for de mange soranere, der sidder i fjerne lande. Også gennem bladet har vi jo en endnu mere levende forbindelse end Soransk Samfund ellers

ville have med vor gamle skole. Vi kan være splintrende uenige om mangt og meget, men når det gælder noget alvorligt, så holder vi sammen, og vi står alle som en mur om vor gamle skole. Der har oftest været udtalt glæde over soranere. Jeg husker rektor, da han citerede Johan Bülow. Men der har også været enkelte undtagelser. Carl Bagger var en af de ikke mange, der var inderligt utilfreds med Sorø. Jeg har fundet et citat, hvor han skriver i et brev til H. C. Andersen: »Oh jammer, oh rædsel! I sit etogtyvende flammeår med alle sine højt-flyvende planer at — nedputtes i en vel tiltoldet tranflaske!« — Mange andre end Poul Hertz bør nævnes, især redaktørerne af Soranerbladet. Som den første må nævnes *Olrik, H. G. Olrik*, for det var ham, der lagde vort skoleblad op i et niveau, der var og er højere, end man egentlig kan vente og tør forde det af et skoleblad, og han holdt dette niveau gennem tyve år. Det

blev virkelig, uden at prale, et blad, der bragte lodigere stof, end man kunne vente, og der er mange gange blevet citeret artikler fra Soranerbladet også uden for Sorøkredsen. Olrik lagde hovedvægten på det historiske og det personalhistoriske. Næste redaktør var *Sorgenfrey*. Ham har jeg haft meget med at gøre. Han blev os en god redaktør, der lagde vægt på det aktuelle, og hvad der ikke altid var let, han holdt roret støt med dansk kurs under hele besættelsen. — Og så 1948, da blev *Poul Schjærff* redaktør. Nu har han altså fået en medredaktør, overbibliotekar *Elberling*, som vi hilser med glæde, og glæder os til at bringe en virkelig hyldest ved hundredårs jubilæet!

Kære Schjærff! Jeg vil ikke rose dig for meget, for ordentlige mennesker bryder sig ikke om at blive sæbet ind alt for meget i ros og virak. — Jeg gør et lille sidespring og fortæller en historie. — Min far var også formand og en mand, der ikke gav sig af med at sige komplimenter. Han sad i bestyrelsen for Dansk Skovforening. De skulle have et nyt bestyrelsesmedlem ind, og man var blevet enige om kammerherre Lüttichau på Tjele. Han var tilsagt. I forhallen til Paladshotellet møder han min far, som siger til ham: »Ja, nu har vi valgt Dem ind i bestyrelsen.« »Nå«, siger Lüttichau, som den pæne mand, han var: »Bare jeg nu kan gøre fyldest o. s. v., o. s. v.«, hvortil min far svarede: »Ja, vi havde sgu' ingen bedre!« Da du blev redaktør, da var der måske også en eller anden, der sagde det samme, men nu da vi har kendt dig og haft dig som redaktør i mange år, så retter vi lidt på det og siger: »Vi kunne ikke have haft nogen bedre!« Så er der *forfatterne til Soranerbladet*. Ja, dem er der mange af. Jeg vil nævne Vilhelm Andersen, Bay, R. E. Brincker, dr. phil. Olaf Carlsen og lektorer fra Sorø: Matthiessen, Glahn, Holten-Bechtolsheim, Helms;

overbibliotekar Glahn, dommer Knox, Aage Lind, direktør Louw, dr. Mackeprang, stabslæge Gordon Norrie, Steincke, rektor Raaschou-Nielsen o. s. v. og ikke at forglemme direktør Hoffgaards båndinterviews i nyere tid. Soranerbladets økonomi har til tider været noget anstrengt, men nu har vi jo et bladfond, og der har været mæcener, når det kneb for alvor. Soranske donatorer holder ikke af at blive nævnt, men når jeg siger, at afdøde bagermester *Rogert Møller* var en af dem, der økonomisk har gjort mest for vort blad, så røber jeg ikke en hemmelighed. Rogert var ikke en mand af store højtidelige ord. Jeg kan huske engang, da vi talte om bladet — han havde været administrator for bladet i en periode uden honorar, og havde desuden betalt bladets underskud! — så sagde han: »Ja, det var sgu' en dyr billet, men det morede mig.« — Alt det var fortid. Hvad fremtiden angår, så medgiver vi vort Soranerblad de allerbedste ønsker om et langt og lykkeligt liv. vivat — crescat — floreat! Soranerbladet længe leve ...

Arne Østergaard: Jeg vil gerne på skolens og embedets vegne bringe en hilsen til de tilstedeværende medlemmer og til Soranerbladet. En hyldest til redaktøren, fordi De har været i stand til at samle stof fra Sorø. Jeg siger Dem tak, lektor Schjærff, for det De har formået at referere fra Sorø. Kilderne har været for sparsomme. Der er sket meget i Sorø i de sidste år, og jeg vil gerne sige tak til Soranerbladet, tak for den måde, De har skildret det på. Sorø havde ligget stille i mange år, og kort tid efter, at jeg kom derned for cirka syv år siden, havde vi nogle gæster, og der var en svensk gæst, der holdt en begejstret tale, for det han havde set, og sagde: »Det er lykkeligt at være et sted, hvor tiden har fået lov til at stå stille!«, — det var jo ment som en stor kompliment,

og jeg følte det i og for sig også som en kompliment. Jeg følte, at det var en meget alvorlig ting, jeg var gået ind til, men tiden har ikke stået helt stille de sidste syv år, og der har været rig lejlighed til at begå en masse fejltagelser, og jeg vil gerne her i dag sige tak for overbærenhed med de fejltagelser, der er sket, og jeg skal presse mine medarbejdere så godt jeg formår til at levere noget materiale, men — De må ikke vente Dem for meget! Og med disse ord vil jeg gerne foreslå, at vi udbringer et leve for den tilstedeværende redaktør og for hans medredaktør. Skal vi lade redaktørerne længe leve? Soransk Samfunds redaktører længe leve ...

Stevenius-Nielsen: Når en god kammerat har succes, så glæder man sig. Man glæder sig endnu mere, når hans succes medfører, at man selv har fået nogle oplevelser. Og når den samme kammerat tillige er ens bysbarn, så bliver man måske også en lille smule stolt, når man som yngre har set ham udvikle sig, og — den succes, du har haft, Poul Schjærff, her med Soranerbladet, før du blev redaktør og efter at du blev redaktør — for du skrev jo også noget før — den, tror jeg, hænger sammen med forskellige egenskaber. Først og fremmest er du en dygtig fagmand. Dernæst er du en god pædagog med et ikke ringe stænk af humoristisk sans, og endelig så har du en glimrende stilistisk evne, så man glæder sig over at læse dit smukke sprog. Hvad nu det første angår, som fagmand, så er jeg jo slet ikke kompetent til at bedømme det, men jeg ved fra højst fornemme faglige kredse, at de værdsætter dine arbejder som historiker og litteraturhistoriker. Så er der spørgsmålet om pædagog. Ja, der kan jeg sige dig, at jeg har en ... den første erindring om dig, den var af indirekte pædagogisk art. Det var engang ... jeg ved ikke om du var gymnasiast, eller du var blevet student ... at I var nogle fyre ... Carl

Veistrup var med og nogle andre ...

I lod hånt om kastevindene på Sorø sø ... I havde spist en god frokost — og I skulle sejle tilbage og var så dumme at fastgøre sejlet. Så kom der en kastevind og vendte båden, og I reddede jer i land, vistnok med et vist besvær forøvrigt ... og det havde den virkning på os små, at vi beundrede disse her store ... det var vel nok godt gjort, at de kunne lave dette her. Men det havde også den virkning, at vore forældre, de sagde: »Der kan I se, altså sådan går det, når man ikke tager kastevindene i betragtning og i det hele taget, når man tager ud at sejle uden at have forstand på det.« Så, det var den indirekte pædagogiske virkning ... Ja, men se, nu kommer jeg til en anden mere positiv, meget positiv Schjærff. Jeg tror, jeg er den eneste her til stede, som har haft dig som lærer. (Masser af protester). Ih, så har du disciple! (Latter) I den korte tid, det var under sikringsstyrkens indkaldelse i første verdenskrig. Jeg tror, du vikarierede for West i min klasse. Vi kunne forfærdelig godt li' dig, og så kom der det, dette her humoristiske blink, du havde ... Hvis vi lavede lidt sjov, så ku' du ikke la' vær' med at le med, og det gjorde jo, at vi nok lavede sjov, men aldrig med dig. Og det må jeg sige, det havde den virkning på min klasse i hvert tilfælde, at vi blev enige om, at jeg skulle spørge dig om, ikke du kunne tænke dig at komme ned til Sorø og blive lærer, og så sagde du, det ku' måske være meget rart, men der er den forbandede inspektion, og det har muligvis været det, der hindrede dig. Din evne til at skrive er jo sådan, at vi med lyst læser det. Dine evner spænder vidt. Det er karakteristisk for dig, at du har arbejdet med Hauch, og du har arbejdet med soldatersprog. Hauch, der svævede så højt oppe — hvis jeg ikke husker fejl, var det Georg Brandes, der i en ondskabsfuldhed om da digterkronen faldt

af Oehlschlägers hoved, så delte digterne landet, og så siger han: »Og det skete længe før han døde«. Så taler han om disse her digtere, og så siger han: »Hauch affandt man sig let med. Ham overlod man mælkevejen!«. Og — det ligger altså på et meget højt plan, og — så soldatersproget! Det giver dig yderpunkterne, og derfor har du kunnet glæde os allesammen. Men du har kunnet glæde flere end de egentlige soranere. I det udmærkede interview, som min ven Hoffgaard havde med dig, talte du noget om, at du gerne ville skrive også så soranernes koner kunne læse det. Se, det er lykkedes dig meget mere, end du tror. Min kone »hugger« ligefrem Soranerbladet om morgenen, når det kommer med posten. Og hun bad mig om at bringe dig en hilsen, som jo også kan gælde mange andre soranerkoner: Jeg vil gerne takke dig, Poul Schjærff, som gammel kammerat, takke dig som lærer for den korte tid, men jeg kan også først og fremmest takke dig for, at du gør så meget for os gamle soranere og ikke mindst også for konerne. De har virkelig — og jeg har talt med adskillige af dem — glæde af at læse det blad.

Herlovianersamfundets formand, prof. *Tolstrup*: Soransk Samfund har været så elskværdig at invitere mine redaktører og mig til festen i dag. Jeg siger tak på gæsternes vegne. Vi Herlovianere plejer jo at gøre os til af, at vi er de ældste. Men i dag giver vi op. Vi er kun i fireogfyrretyvende årgang med vores blad, hvorimod Soransk Samfunds blad runder halvtredsindstyve år. Iøvrigt er der jo ikke så stor forskel på os. Når man hører den sidste ærede taler tale om konerne og deres plagerier med alle vore historier, så er vi jo i samme båd helt igennem, og vi kan jo nok være enige om een ting: Sorø og Herlufsholm er, når vi taler om kostskoler, non plus ultra i dette land, og at det samme selvfølgelig må gælde Soransk

Samfund og Herlovianersamfundet. Til en vis grad kan det jo også bero på tilfældigheder, om en dreng er kommet det ene eller det andet sted. Familien talte på knapperne, om jeg skulle på Sorø eller på Herlufsholm, og jeg tror nok, at det afgørende blev, at man kunne komme ind at bo på Herlufsholm med det samme. Jeg har egentlig aldrig misundt soranerne noget tidligere, men efter at jeg blev formand for Herlovianersamfundet, har jeg misundt dem een ting, og det var deres redaktør. Vi er imponerede over at høre, at Soransk Samfund i løbet af 50 år har kunnet klare sig med tre redaktører, hvor vi nu er oppe på, at (henvendt til redaktørerne) I to er nr. 8 og nr. 9 i løbet af 44 årgange. At jeg har misundt Dem Deres redaktør, hænger sammen med, at når man er formand for en forening, så føler man et vist ansvar over for de masser af medlemmer, som sidder ude omkring i verden og ikke har nogen mulighed for at være med i det daglige. Til dem er bladet bindeleddet, og selv om rektor Østergaard siger, at det er lidt banalt at tale om dette bindeled, så må det alligevel med, for det er, trods alt det, som medlemmerne ude omkring i verden har at støtte sig til. De vil gerne ha' noget for deres kontingent, og derfor har jeg glædet mig over at se, hvor meget gamle soranere fik igennem deres medlemsblad. Jeg håber, at vi efterhånden kan komme til at gi' vore medlemmer det tilsvarende, og jeg vil gerne slutte mig til de talere, som har hyldet redaktør Schjærff og sige, at det er en vældig indsats, De har gjort, og jeg vil ønske for Soransk Samfund, at det må have lov til at beholde redaktør Schjærff i nogle år endnu, og at De, når den dag kommer, har en afløser, der er villig til at gå ind i den meget krævende opgave, det er, for — vi hørte jo osse, at redaktøren skriver en væsentlig del af bladet selv.

Jeg vil håbe, at der altid vil være nogle, der slutter op om bladet og

hjælper redaktøren. Iøvrigt vil jeg gerne have lov til ved denne lejlighed at give Dem en lille gave fra Herlovi-
anersamfundet, at overrække redak-
tøren, skal vi ikke sige: en lille vandrepokal, eller skal vi sige, at redaktøren
må beholde den? Det har vi ikke aftalt,
hvad? De beholder den, må jeg over-
række dem dette, som en gave for
dagen! (Billede af Herlufsholm). Og så
hørte vi iøvrigt, at Soransk Samfund
fylder 104 år i dag, og jeg vil så
gerne slutte af med at lykønske So-
ransk Samfund på fødselsdagen og
bede om, at De hjælper os tre Her-
lovianere med at udbringe vort leve
for Soransk Samfund. Det er tre lange
og tre korte. Soransk Samfund længe
leve ...

Kann Rasmussen: Jeg synes, at når
nu vi fejrer Soranerbladets 50 års dag,
så skulle vi også nævne — jeg er klar
over, redaktøren er den vigtigste —
at der har været andre med til at få
bladet frem, og der tænker jeg på de
mennesker, som har stået for admini-
strationen af bladet; der var en mand,
der hed Louw, som gav sig meget af
med det, efter ham er der tre til stede
her, som har beskæftiget sig med det.
Det er Gunnar Knudsen, Lovmand Hvid
og C. C. Hoffgaard. Og der er grund
til at takke dem, og jeg synes, vi kunne
også der tage den nuværende admini-
strator med, Niels Løgstrup, som sidder
dernede ... Så blev der nævnt, at der
kun har været tre redaktører af So-
ranerbladet, og det er jo fuldstændig
rigtigt. Der har i virkeligheden kun
været tre, men i en krisesituation, da
den forrige redaktør var syg, så trådte
der til en dengang ung mand, der
hed Sommer, han gjorde et stort ar-
bejde, og der er også grund til at takke
ham. — Bladfonden har været nævnt,
og jeg synes, at jeg gerne vil have lov
til at nævne den igen. Jeg tror det var
i 1942, da trådte der nogle energiske
mennesker sammen og fik grundlagt

det, der hedder Bladfonden, som har
betydet meget for bladets økonomi ...
gør det måske mindre i dag end den
gang, fordi pengene jo bliver mindre
og mindre værd. — Også jeg vil gerne
på bestyrelsens vegne sige tak til
Schjærff. Tak, fordi bladet kommer så
regelmæssigt. Jeg vil dog rette en kri-
tik mod Schjærff. Og det er det, jeg
synes det er helt forkert, at der i det
blad ikke findes et billede af Schjærff,
og — jeg vil gerne have, vi pålægger
redaktøren, at der i næste nummer
kommer et nutidigt, vellignende billede
af dig! Og så til sidst, Schjærff, vil vi
gerne, Soransk Samfund, have lov til
at gi' dig en gave i dagens anledning,
vi vil gi' dig og din kone en rejse til
et eller andet sted i Europa. Man ku'
jo tænke sig, du siger: »Ja, men så vil
jeg rejse et halvt år.« Men — bladet
skal jo udkomme! Så — det giver sig
nok af sig selv. Vi vil sætte os ned
sammen med dig en dag og planlægge
denne rejse. Så vil vi nu, foreslår jeg,
spise vor ost, og derefter vil ordet
være frit som sædvanlig ved vore fro-
kostsammenkomster.

Poul Schjærff: Må jeg sige noget nu?
Det bliver jeg ganske simpelt nødt til
efter disse provokationer. Den gamle
Voltaire, som jo var en meget snedig
person, var på grund af sine oppositio-
nelle meninger bandlyst i sit fædreland
og havde derfor to tilflugtssteder. Når
han kunne være der, var han i Frank-
rig, og ellers var han på den anden
side i Schweiz. Til sidst blev han me-
get anerkendt, ligesom undertegnede,
(Latter!), drog til Paris og fik en mæg-
tig hyldest, der dog ikke når at måle
sig med den, jeg her har fået i dag.
Men alligevel var han så ældgammel,
at han nærmest døde af det. Jeg håber,
jeg kan holde nogen tid endnu, trods
alt det gode, der er sagt. Jeg vil gerne
have lov til at sige, at jeg har ofte
ønsket og også ofte udtalt, at jeg på
en eller anden måde kunne blive be-
kendt med min nekrolog, hvad enten

det skete skriftligt, eller — som her — mundtligt. Og det er jo sket i rig grad i dag. Et minus er det altså, at genstanden er tilstede, for det betyder, at der må en revision til. Som jeg tit har sagt, og som også ytret i mit interview i Soranerbladet, var jeg ikke nogen større matematiker. Jeg evnede aldrig andet end at trække den berømte højde som hjælpelinie, men — jeg vidste ikke, hvad den skulle hjælpe til! (Latter). Desuden synes jeg, det var en ganske underlig videnskab, for mange af opgaverne lød sådan: Lad os tænke os opgaven løst! Så kan man sågu' (undskyld!) sagtens! (Latter). Nå, men de to almindelige regningsarter: lægge sammen og trække fra, beherskede jeg dog nogenlunde. Nå! jeg vil altså have lov til at trække 50 % fra og så endda være kisteglad. Så er der en ting til: der er slet ingen grund til at rose mig, fordi det arbejde jeg har haft, det har været mig en stor glæde. Jeg har gjort det con amore, og det har bragt mig i forbindelse med tallose soranske venner og kammerater og beriget mig. De har vist mig stor venlighed og forståelse. Og — at bladet har 50 års jubilæum, det er jeg ganske uskyldig i. Det er kun et tidsspørgsmål. Som lærer fra Rungsted besidder jeg to dekorationer. Den ene fik jeg, da jeg havde holdt ud i 25 år, den anden i 40 år. Jeg kalder det udholdenhedsmærker. (Latter). Og det sidste, det fyrretyveårs bærer ovenikøbet det famøse navn senilitetsmærket. (Latter). Sådan forholder det sig på samme måde med bladet, at det er ganske uskyldigt i, at det er jubilæumsår. Men at redaktionen er betroet mig, og at jeg har fået opfordring til det, det betragter jeg som et stærkt vidnesbyrd om tillid. Så vil jeg videre fremhæve, at da B. S. Ingemann, som er blevet kaldt Danmarks elskeligste digter, den 28. maj 1859 blev 70 år, blev han genstand for en enestående hyldest, og han takkede i et digt, hvis tanker jeg i man-

gen henseender kan gøre til mine. Det begynder sådan: »Med pas til lange rejse glad jeg står på vejen til den store banegård, hvor toget venter, som fra jorden fører; thi det er venners røst, jeg trindt mig hører.« Han føler altså nu, at han er en gammel mand, og nu skal han snart forlade denne jord. Jeg er også en gammel mand, der skal forlade jorden, men: »Jeg gør det glad, fordi det er venners røst, jeg trindt om hører.« Derefter karakteriserer han sit virke. Han sammenligner sit arbejde med et skib, som ikke var bestemt »til orlogskampe«, d. v. s. han var en mild og ikke dømmende natur. Og som han, har jeg også søgt at pege på det positive uden at fordømme. Det er meget sjældent, at jeg rakker noget ned. Jeg prøver på at finde det værdifulde, og jeg anser mig selv for et skikkeligt menneske i god forstand. Og Ingemann lader så takken for den hyldest, han har fået, gå videre til folkeånden, der har givet ham stof til hans sang. På samme måde takker jeg Sorø-ånden, der har inspireret mig, og jeg takker for overbærenhed hos alle soranske kammerater. Jeg føler, at jeg kun har været et redskab, der har søgt at give det videre, som lå parat til at udmøntes, og jeg er båret oppe af medbør. Derfor tak til jer alle, ikke mindst til min medredaktør, og gid vort blad — vort »bindeled« med det banale udtryk! — stadig må trives, også når jeg ikke kan mere, og — det ske sent! — ønsker jeg egoistisk.

Der er kommet forskellige hilsener til dagen; (se andetsteds i bladet). Dog vil jeg her særlig nævne Adolph Sørensen, murermester og M. F. Han sender en facsimile fra sin post nr. stempel-samling, som indeholder et brev, underskrevet af adjunkt Nyeberg fra 1866, hvor han minsandten bestiller noget tøj hos Brødrene Andersen. Det havde man ikke råd til i min tid, men det har de nu, hvor de får 117 portioner hvert øjeblik. (Latter). Så er der en hilsen fra

professor Arnholtz, som var indbudt her også og skulle tale for mig, men — han var heldigvis forhindret. (Latter).

Mackeprang: Først vil jeg takke Flemming Tolstrup. Han er min fætter. Det er ikke det, jeg vil takke ham for, men fordi du, Flemming, er gået uden om den egentlige forklaring på, hvorfor du kom på Herlufsholm. Familien havde set, hvad resultat der kom ud af mig på Sorø, og så sagde den: »Der skal han i hvert fald ikke!« Og så kom du på Herlufsholm. (Latter). Det gør mig ondt for dig. Du havde ellers haft chance for at få en god opdragelse (Latter), men du har jo haft indre værdier, som har gjort det overflødigt. — Så var der et brev angående tøj fra Brødrene Andersen! Altså, jeg bærer i dette øjeblik et sæt fra Brødrene Andersen. Det er købt til nedsat pris, fordi det ikke passede en mand. Det passede heller ikke mig, men jeg var meget stolt af det, da jeg kom hjem. Dertil sagde min søn, da jeg gav udtryk for min stolthed: »Tænk, far, hvis du havde bare givet 200 kroner mere, så havde du måske fået et sæt, der passede dig!« (Latter). Men — da jeg har *taget* ordet — for fået det, har jeg ikke — så vil jeg ha' lov til at slutte mig til jubelkoret til din ære, Schjærff! La' vær' at grynte! Det lyder uvenligt, og det er jo ikke din natur. Jeg har også den ejendommelige ting, at jeg har kendt dig som elev, som lærer og senere som en god ven, altid mild, overbærende og hjælpsom — undertiden irriterende inspirerende, for du har sat mig til arbejde, og jeg hader at arbejde. Som dreng var du af den behagelige, selvudslettende art. Drøjeri var dig fjernt. Som lærer kunne du godt være ubehagelig, for du havde det med at kalde på elevens aktivitet. Du satte mig til at holde et foredrag om Bellman. Lidet anede du, at jeg havde et bind hjemme af Fredmanns Epistler, hvor der stod et langt forord om Bell-

man, og ud fra dette holdt jeg så det af dig krævede foredrag. Du takkede mig for det, og sagde, at det var et godt foredrag. Nu takker jeg dig for rosen, og hvad du senere har betydet her for mig som ven og selvfølgelig også som redaktør af Soransk Samfunds organ. Jeg er ganske klar over, hvorfor du og jeg har noget tilfælles, for der var tre ting, der generede dig, da du trådte ind på skolen. Jeg har det ganske lige sådan. Du var rødhåret. Det var jeg ikke, men jeg var lille og splejset og kunne slet ikke hævde mig over for de raske drenge, som ellers befolkede skolen. Du ku' ikke li' regning og matematik. Jeg har aldrig kunnet døje det, vil jeg sige dig. Jeg fik, fordi du nævnte en passus i din karakterbog, lyst til at se efter, hvordan det var gået mig på Sorø, og — det var en ynke med hensyn til regning. Der er et eneste punkt, jeg kan slå dig på. Det er med hensyn til regning. Om dig kunne det dog siges, at du af og til havde lyse øjeblikke. Næh, hos mig lød et — »Dette skyldes dovenskab, en enkelt gang fuldstændig uforberedt!« Så nåede jeg frem til 1908: »Kunne med lethed ha' mere!« Ja, hvor er det let for en lærer at sige sådan noget! (Latter). Og næste gang: »Kunne gøre mere ud af det!« Læreren anede jo ikke, hvor jeg svedte derhjemme med det forbandede stof. Og — så var der engang, hvor jeg havde fået seks! Det var for mig helt ufatteligt. Men det skulle da heller ikke ske, uden at der blev dryppet malurt i bægeret: »Dog noget usikker«, stod der, og næste gang fik jeg seks igen: »Trods usikkerhed!« Og så kom jo — og det var det år, da jeg havde dig som lærer: »Der har dog i den sidste tid været en sørgelig ligegyldighed for faget!« Og tænk, nu har jeg haft den lærer i fem år, og først da gik det op for ham, hvor inderligt modbydeligt det fag var for mig. Næste gang hed det: »Den omtalte ligegyldighed bærer frugt: kan

ikke sin lektie, følger tarveligt med!« Tænk, at ordet tarveligt skal bruges om en på Sorø! Ja, det har naget mig lige til i dag. Hvor jeg har været glad for, jeg har kunnet slå dig på det ene punkt! En dansklærer, der har det med at give sine elever mærkelige opgaver, havde en dag forlangt, at de skulle skrive en stil om Nero. Den elev, jeg nu tænker på, han besvarede den sådan: »Jo mindre der siges om Nero, des bedre!« (Latter). Jeg slutter derfor nu! — Det er jo lige modsat med dig, Schjærff: Jo mere der siges om dig, jo bedre er det, for — der kan kun siges gode ting om dig. Du har glædet os meget med din milde og glade ånd, og jeg kan kun ønske, at du skal fortsætte længst muligt, og — det ud fra en anden stil en dreng har skrevet. Det var igen disse dansklærere, og denne lærer fandt på at sige til eleverne: »Skriv en stil om udsigten fra dit vindue!« Eleven skrev: »I dag ingen udsigt på grund af tåge!« Se — den tåge behøver vi ikke at være bange for, når du er, for du spreder solskin, hvor tågen begynder at trække op, og tåget det bli'r der jo i ethvert samfund, også i vort soranske. Jeg vil for at gøre denne tale meget kort (!!!!!) (Latter) slutte med et citat af Anton Berntsen, et lille epigram, han har skrevet. Han skriver der: »Jeg læser daglig aviser og rystes. Hvor driver det onde dog frækt sit spil. Jeg omgås dagligt folk og trøstes: endnu er der gode mennesker til!« Her i vort samfund synes jeg, vi kan sige, vi træffer kun gode mennesker, og du er i toppen blandt disse mennesker! Tak, Schjærff!

Schjærff: Atter tak! Men jeg er ked af, folk siger så meget, for så er der nogle, der synes det er overdrevet, det synes jeg også selv. Men jeg vil ikke håbe, de ta'r det for andet end det er: en del festlyrik, iblandet et gran af sandhed. Så med hensyn til de danske stile. Vores dansklærer, det var Glahn,

gav nogle mærkelige stile, som nu kun overgås af dem, de skriver i nutiden, når de skal filosofere over de underligste ting. Han gav engang en stil der hed: »Traditionen som faktor i samfundsudviklingen«. Jeg anede ikke, hvad jeg skulle skrive, hvorpå jeg slog op i Salmonsens Konversationsleksikon, og der stod: Tradition, latin, overlevering. Mere var der ikke. Det var det spinkle grundlag, jeg måtte bygge på. En anden dansk stil, det var den med udsigten fra mit vindue. Der er en anden redaktion af den: En ung pige skrev: »Når jeg står op, har man et prægtigt syn!« (Latter).

Poul Lorenzen: Ikke ukritisk, men en udmærket diplomat. Nu har vi hørt hans klager over, at han ikke fik manuskripter ind fra gamle soranere, fra Sorø o. s. v., og det er gået os til hjerte. Men jeg vil gerne afsløre, at når han får artikler ind, som han ikke synes er særlig gode, så skriver han til forfatteren, takker for den udmærkede artikel, men trykning udsat på grund af overvældende stofmængde o. s. v. (Latter). Det er lige før den går i papirkurven!

Løkonskninger til Soranerbladets 50 års jubilæum

Foruden de mange personlige lykønskninger fra deltagere i jubilæumsfrokosten indløb hilsener fra følgende: Bjørnestad (telegram fra Rom), revisor T. B. Dornonville de la Cour, Slagelse, lektor Ole Gad, Sorø Akademi's skole, løjtnant, forpagter Svend Egede Glahn, Svebølle, bogtrykker Fr. Palm Greisen, København (fra toppen af en snedrive), sognepræst Olaf Krog-Meyer, Mern, grosserer Einar Lisborg, Slagelse, oberstløjtnant Erik Lorenzen, chef for det danske kontingent ved UNFICYP,

Nicosia, Cypern, murermester, folketingsmand Adolph Sørensen, Sorø, og fru rektor Ingeborg West, København.

Alle takkes hjerteligt!

Soranerfrokosten

TORSDAG DEN 14. APRIL 1966

Har en frokost nogen sinde tidligere samlet så mange deltagere? — Næppe! Ganske vist fejredes Soranerbladets 50 års jubilæum, men alligevel! Næsten 100 var kommet til stede, og mellem dem *Elving* (1890); vi nød samværet med kammerater og venner. Det blev nogle herlige timer i muntert selskab. Trods besvær forud om særlige ønsker ang. placeringen ved bordet, var der ingen plads til undertegnede. Dog, alt endte i fryd og gammen, idet der skaffedes mig plads ved siden af en rigtig soraner, den elskværdige og charmerende fru *Ellen Roeszler Boserup*. Himmel! Hvor blev jeg glad! Dertil kom den glæde at erfare, at *Otto Boserup* var mere rask, end da jeg sidst så ham i september 65 i Gentofte og Sorø. Meget underholdende kunne jeg ikke være, da jeg måtte træde i *Schjærffs* sted og referere. På det tidspunkt anede jeg ikke, at *Hoffgaards* båndoptagelse kunne anvendes. — Det var den »nederste bordende«.

Til højbords sad de særligt indbudte: Prof. *Tolstrup* (Herlovienssamfundet), rektor *Østergaard*, prof. *Hartnack*, *Poul Lorenzen*, landsdommer *Boeg* og *Stevenius-Nielsen*, (han var da vist ikke særligt indbudt; han kan da heldigvis selv finde vej til Grand). Endelig tro-

nede midt for bordet *Kann Rasmussen* med dagens æresgæst, »vores allesamens« kære *Poul Schjærff*.

Formanden bød velkommen, og Sorø fik sit leve, efterfulgt af »Jeg ved et sted«, som *Saxtorph* sang for til med så vældig kraft, at *Hebo* sattes ganske i skygge.

Jeg kan ikke tilbageholde et tilfredshedens og lettelsens suk og takker *Hoffgaard* for båndoptagelsen. Det sparede mig for besværet med at referere de mange udmærkede taler. Her kan henvises til andetsteds i bladet. Slutte- lig udtalte *Saxtorph* ønsket om flere soranske noter, og *Herreborg* ønskede mere om de unge og flere skolehistorier. Han overrakte *Schjærff* en flaske som gave fra soranere i udlandet.

Perch-Nielsen foreslog, dog ikke i en tale ved bordet, en tredje halvleg. Den blev »spillet« og var som altid vældig sjov.

Osvald Due

P.S. Søndag d. 1. maj var jeg i Sorø til fodboldkamp mellem Birkerød og Sorø. Resultatet 3-0 til Sorø. Men hvor var I henne?

Soranerfrokosten

TORSDAG DEN 5. MAJ 1966

Det store opbud til frokosten den 14. april havde fremkaldt en reaktion, idet kun 18 denne gang deltog. Årgange fra 95 (Vilh. Bay) og fremefter var repræsenteret.

Kann fremhævede i sin velkomsttale civilingeniør *Gunnar P. Rosendahl* (s. 39), chef for Grønlands tekniske orga-

nisation. Han var som den første soraner blevet valgt til formand for Dansk Ingeniørforening og indtræder dermed i rækken af tidligere berømte formænd (G. A. Hagemann m. fl.) Skolen fik sit leve, og Hebo gav Hauchs vers musikalsk liv. Kann lancerede et forslag om, at frokosten fremtidig skulle begynde kl. 12¹⁵. Vedtoges, da det ville passe bedre.

Svend Clausen havde gennem Brincker fået et beløb fra Nebraska-soraneren Hans N. Hansen (r.'05) til at traktere med cognac, hvad der naturligvis vakte jubel. Clausen og *Bjørning* morede os med et par »historier«. Bortset herfra fremkom der ingen yderligere oratoriske udgydelser; i stedet for hyggede man sig som gode kammerater, hvorfor jeg kan fatte mig i kortshed og sluttelig meddele, at næste frokost finder sted *torsdag den 2. juni kl. 12¹⁵* (mærk det ændrede tidspunkt).

P. Sch.

Soransk Samfunds generalforsamling

DEN 27. APRIL 1966

Den p. t. grasserende »mødetræthed«, det pludseligt indtrædende forår (og muligvis ukendskab til, at Samfundet gav smørrebrød), var årsagen til, at kun ca. 30 havde indfundet sig til generalforsamlingen.

Formanden *A. Kann Rasmussen* bød de få tapre velkommen, udbragte et leve for skolen og mindedes de i årets løb afdøde kammerater — vidt forskel-

lige mennesker, men alle soranere med kærlighed til sted og skole.

Til almindelig overraskelse (!) foresloges og valgtes med akklamation landsretssagfører *E. Severinsen* til dirigent. Han takkede for valget og konstaterede generalforsamlingens lovlige indvarsling.

Formanden aflagde derpå beretning for tiden april 1965 til april 1966. Det soranske liv har udfoldet sig stærkt og rigt, og det gode forhold til skolen består stadig, ja er snarere en tak bedre.

Han omtalte bladets 50 års jubilæum den 14. april med tak til redaktøren, der til sig og sin kone fik foræret en rejse. Arbejdet med tilvejebringelsen af en samlet indholdsfortegnelse er langt fremme, og fordelingen af arbejdet på matriklen er nu lagt i faste rammer. I årets løb har der været afholdt 12 strålende frokostsammenkomster; den 19. maj 1965 var der en fin tur gennem Sorø-skovene, den store årsfest løb af stabelen den 16. oktober (uhyre vellykket — ny fest agtes etableret på skolen den 15. oktober); F. S.'s møder, Cricketklubben, sammenkomster i Odense berørtes, og repræsentanter for Samfundet har været tilstede ved translokationen og ballerne. *Ove Arup* (s.'13) har skænket Samfundet 5000 kr.; der er solgt en del (ca. 30) eksemplarer af »Academia Sorana«, særlig til elevforældre.

I det kommende år bliver der ingen skovtur; derimod vil Samfundet på forskellig måde vise sig aktivt ved gymnasieforeningen »Baldur«s 100 års jubi-

læum den 27. september; der udarbejdes et skrift væsentlig med uddrag af »Baldur«s blad »Minerva« og en artikel af rektor Østergaard; for tilrettelæggelsen står Kai Hørby og Max Girsell, og der vil også blive skrevet om hundredåret for den første cricketkamp den 7. oktober 1866.

Tak til medlemmerne for deres store interesse for Samfundet — og endnu en gang: Tag del i frokosterne; de kommer nærmest til tanken om en soransk klub. Beretningen godkendes uden diskussion.

Samfundets regnskab 1965 og budget 1966 forelagdes med priselig korthed af kassereren, B. Husted-Andersen; et godt regnskab med pænt overskud — men vi kan godt bruge flere penge endnu. Betingelsesløs godkendelse!

Svend Clausen forelagde *fonds- og legatregnskaber*, også dejligt kort. Omtalte et anonymt legat på 10.000 kr. (Bifald). Alt godkendes.

Med dirigentens tilladelse gjorde Clausen (fra punkt 8) rede for »Soransk Samfunds 100 års jubilæumslegat«, hvis fundats nu er udformet; det bestyres af Soransk Samfund og besidder en kapital på omkr. 60.000 kr. Generalforsamlingen godkendte fundatsen.

Til efterretning forelagdes fundats for cand. jur. Aage Krarup Linds (s. '01) legat. At der nu er tilvejebragt en god ordning, derfor må særlig takkes landsretssagfører Stig Axelsen Drejer, Randers samt formanden og kassereren. Legatets kapitalformue er 115.000 kr. Bestyrelsen består af legatstifterens brodersøn, lektor, dr. phil. E. Th. Lind, Sorø og tre fra Sorø Samf. Fundatsen

skal erholde kgl. konfirmation. På en forespørgsel fra *Otto Mackeprang*, om fundatsen kunne bringes i Sor.-Bl. svarede *formanden*, at man agtede at udsende en samling af Samfundets vedtægter og fundatser.

Dirigenten *E. Severinsen* forlod derpå sit ophøjede dirigentstade for at give oplysning om regnskabet for *De 200 raske gamle soraneres Stipendium*: Indtægter 6.569,67 kr.; i legater er udbetalt 2.600,00 kr., 800 kr. i gaver er henlagt til konsolidantfondet, 3.113,62 kr. overføres til næste år; legatets status balancerer med 20.924,99 kr.

N. E. Løgstrup forelagde og fik godkendelse for Soranerbladets og Soranerbladets fonds regnskaber. Han rettede en særlig tak til annoncørerne.

De efter tur *afgående bestyrelsesmedlemmer*: Svend Clausen, Kai Hørby, Hakon Skardhamar og Arne Østergaard *genvalgtes*. Da prof. Justus Hartnack, Århus, som også sidder i bestyrelsen, skal et år til U.S.A. som gæsteproffessor, vil prof. Jacob Balling (s. '45), rimeligvis fungere som hans stedfortræder.

Ang. *valg af revisor* oplyste *formanden*, at den tidligere revisor *Carl M. Reisle*v ikke længere kunne arbejde for det traditionelle honorar og derfor fratrådte; formanden takkede for hans udmærkede arbejde gennem mange år. Det var lykkedes at formå statsaut. revisor *Erik Lüders-Thomsen* (r. '32) til at påtage sig hvervet vederlagsfrit.

Under *Eventuelt* ville *Bjørnestad* slå et slag for stærkere soransk deltagelse i batøktturneringen — mød op Kr. Himmelfartsdag den 19. maj kl. 10 i Char-

lottes bøgeland. Bjørnstad havde dog ingen stav med til demonstration. *Bjørning* ønskede navnene på deltagerne i generalforsamlingen indført i gæsteprotokollen. (Det skete). *Erik Sanders* (s. '41) anstillede betragtninger over de forskellige årganges repræsentation som medlemmer af Samfundet: Tre årgange (1943, 1944 og 1950) er særlig dårlig repræsenteret, kun 11 pr. årgang; gennemsnittet er ellers 18 pr. årgang. Gode årgange er 28-31-41-54 (26, 24-25 (27), 34 (28), 37-61 (29), 30 (30), 29 (31), 62 (34). Man burde sætte gennemsnittet op. *Otto Mackeprang* mente, at dette var et stærkt forlangende for Elvings årgang (1890).

Så var det slut. Dirigenten fik tak for sin gode bestridelse af hvervet, hvorpå der fulgte et hyggeligt samvær ved smørrebrødsbordene. Her diskuterede *Sanders*, *Clausen* og *Bjørning* soranerslips, *Otto Boserup* anbefalede cricketklubben Soranerne, og *H. P. D. A. Hansen* mente, at Soranermærket betød langt mere end slipset. Mærket har stor betydning som bindeled (det har slipset vel egentlig osse. *Red.*); han priste tillige kammeratskabet og fortalte, at han og tre kammerater havde holdt sammen siden 1912 om det ædle spil l'hombre.

Poul Schjærff

Generalforsamling i Soransk Samfunds Fyens afdeling

År 1966 den 1. maj afholdtes på *Ubberudgaard* generalforsamling i Soransk Samfunds Fyens afdeling.

Til dirigent valgtes *Mogens Møller*, der konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indvarslet og rigeligt

beslutningsdygtig med hensyn til ethvert forefaldende punkt på dagsordenen.

Pkt. 1. Beretningen aflagt af *Mogens Møller* godkendtes med akklamation.

Pkt. 2. Regnskab. *Mogens Møller* oplæste for en sikkerheds skyld regnskaberne for årene 1960, 61, 62, 63, 64 og 65, og oplyste, at afdelingens formue i perioden var steget fra kr. 625,60 til kr. 1.071,87 ultimo december 1965, trods rundhændede tilskud til de i årenes løb afholdte fester.

Samtlige regnskaber godkendtes eenstemmigt, og der meddeltes bestyrelsen decharge.

Pkt. 3. Bestyrelsesvalg. Trods protester genvalgtes hele bestyrelsen, der består af *Poul Suhr-Henriksen* (fmd.), *Mogens Møller* (kassen) og *Olaf Teusch* eenstemmigt.

Pkt. 4. Eventuelt. Det vedtoges at opfordre nogle af medlemmerne på sydhavsørerne til at »gøre noget«, bl. a. prøve at arrangere en sommertur i de sydlige farvande med afslutning i »Rottefælden« i Svendborg.

Generalforsamlingen hævet.

Mogens Møller
dirigent

Batøkfesten i Fyens afdelingen

Det kunne overhovedet ikke være bedre!

Søndag 1. maj oprandt med strålende sol fra en skyfri himmel, og forårsvarmen stod dirrende i luften over *Ubberudgaard*, hvor vor gamle kammerat *Einar Jarby* og hans charmerende frue med vanlig gæstfrihed havde åbnet hjemmet for de sportstørstende udøvere af den ædle Batøk-kunst.

Et repræsentativt udvalg af afdelingens medlemmer havde givet møde og svingede prøvende de vægtige »Pløkke« i luften, mens de kiggede tøvende på den fine plæne, der var stillet til rådighed for dysten. Men da fru — sikkert belært af erfaringen! — med et venligt smil havde erklæret, at »den alligevel skulle lægges om«, gik man i gang med kampen og begyndte »omlægningen« af plænen! Efter et par vældige omgange lykkedes det Mogens Møller at detronisere den igennem mange år urørlige pave, Holger Friis, og under en påfølgende returkamp kåredes Olaf Teusch til »pavelig kammerherre«, og derefter kunne man gå over til indtagelse af den medbragte frokost, hvortil Jarby leverede strømme af øl og snaps og kaffe og Cognac — medens Suhr-Henriksen energisk arbejdede på at skabe afsætning for et af ham selv destilleret produkt, som han taktfuldt kaldte »mavebitter«, og som vi da allesammen kom over med livet i behold.

Under sammenkomsten havde vi den glæde at konstatere, at Samfundets internationale forbindelser var i orden, idet vi fik uventet besøg af fhv. plantagebestyrer Vagn Beyer Clausen, der lige var kommet hjem fra Siam, og af plantageejer Nils Smith Dahl, der havde hørt om kampen, og var fløjet hjem fra Natal i Sydafrika, for at hilse på gamle venner i funktion!

At der under frokosten blev fortalt historier, siger sig selv, men de var så gode, at de skal høres ved mundtlig overlevering, og jeg vil derfor nøjes med at henvise dem, der løber på Suhr-Henriksen eller Knud Ingerslev ved lejlighed, til at bede om et mundtligt

referat — spørg navnlig efter den om ham, der bed sig selv i øjet ...!

Klokken blev 15, inden vi skiltes efter en herlig dyst, og et dejligt minde rigere.

Plænen trænger endnu mere til at lægges om!

M. M.

Det var dengang ...

Noget af det bedste i vort (lidt ufestligt udstyrede?) jubilæumsnummer var vel nok redaktør Blix's højst interessante artikel om soranersproget, ellers meget lidt behandlet i vort blad. Dog var der én for nøjagtig 50 år siden, skrevet af adjunkt F. Ohrt.

Her tales bl. a. om de ofte berømmede ridehustavere, søtaver og flere andre »taver«, som de yngre kaldte tæver; her nævnes batøkspillet med en oplysning om, at Batog på russisk betyder stok; skolens forskellige baller kommer på tale med den morsomme tilføjelse: »De for hvem det ligger at lave vind (jone) kender tillige festen fra en anden side — med årene bliver man dog kræsen og vil ikke danse med hvilken som helst Træmære nede fra byen.«

Trekanten benævnes også »Faarefol-den«. Bulesoldet var allerede dengang af pladshensyn forlagt til Kongesalen, og først da man kom ud af skolen, blev man klar over, at det noget diskriminerende udtryk stammede fra, at det i sin tid holdtes i Vestibulen. Udtryk som Borgerbisser og Leverpølser, Snyderer og Møgunger kendte vi jo alle i 20'erne, men egentlig kunne det jo være en morsom opgave for en »ind-

født soraner« at undersøge, hvor mange af disse gamle udtryk, der endnu bruges *idag*?

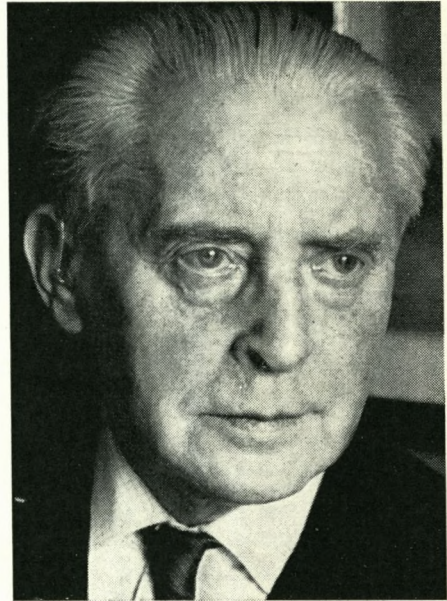
Men *allerbedst*, om en eller anden ville følge Jørgen Blix's letforståelige henstilling i slutningen af ovennævnte artikel, som lyder: **Ligesom der i sin tid blev udarbejdet en ordbog over herloviaonersproget, burde der nu laves en ordbog over soranersproget gennem 50 år.**

Men hvorfor ikke gennem 100 år?

Referatet af overskæringsaftenen for 25 år siden (NB. 1941) fortæller: I stedet for 30. april var denne henlagt til 1. maj af hensyn til mørkelægningen, som just skiftede denne dag. Eleverne mødte ved 20-tiden ved Rævebakkerne, hvor der afbrændtes et bål, som var behørigt udbrændt og slukket inden mørkelægningstid. Derefter marcheredes til Fratergården, hvor eleverne som sædvanlig sang fra trappen, og senere samledes gymnasiasterne til sang ved gymnasiets træ. Mange sorøborgere var mødt for at høre sangen og fornemme aftenens stemning.

Også hér kunne mange gamle soranere sikkert lide at vide, hvordan det foregår *idag*! Er der mon noget tilbage af det, der oprindeligt lå bag udtrykket »overskæring«? Vore spalter står åbne.

Elbs.

Den gamle redaktør takker hermed hjerteligt de mange, der ved bladets jubilæum viste så stor og overdådig venlighed.
Poul Schjærff.

Kassereren forklarer:

HUSKER DU? hvor rart vi havde det ved årsfesten på Sorø Akademi? Kassereren mangler stadig penge fra nogle deltagende soranere!

GIROKONTO-ejere må ikke forvente at modtage kvittering for betalt kontingent, når medlemmerne bruger blanket fra deres girohæfte til betaling.

Sorø- efter- middag

Der går
blade
kviste
grene med sødlig råddenskab
gennem min bevidsthed jeg kørte engang i bil gennem
en allé hvor jeg lå på bagsædet og kikkede lodret op
i træerne og så alt det hvirvlende mærkede sollyset
pruste gennem løvet ned på mit ansigt
med små lysfugtige pletter der lynhurtigt fordampede
men der kom nye

at kunne lugte hvad tid på dagen det er
at kunne tage en kæp i hånden og grise sig til på fingrene

reminiscenser fra en afbrudt oplevelse
synsindtryk nussefingre tegne polygoner
fuglekvidder på bordpladen
tobaksrøgen i værelset biblioteksatmosfære
fra metafysiske værtshuse
ladet vinden tage af bordet
vasket op fedtede glas med dovent øl
og afslappet får man en eftermiddag serveret
under åben himmel

to steder
her
der
det ene jakke bukser slips sko
det andet sammenfattet helhed næse ører mund krop

nu arbejder alt registration arkivering overblik
en rolig overflade med solglad næse og snurrende pandehud
jernbaneskinneerne varme gruset fra skoene
kvæstes under sålerne på jernet
det blanke metal utroligt at man kan lugte det er jern
at man kan stå i et fysiklokale og føle gedigent messing
i næseborene
mærkeligheden det helt nye krattet forbivaskende
støvetheden sålknitren svellelunheden
fugle der hænger til tørre på summende tråde
kokssparket i slagterne
nu mosen tobaksrygning strengt forbudt brunkul tørveduft
slirrp slirrp

trappen lugter kraftigere idag
fiksstjerner
avoir
residualluft
aftensmad

Leif S. Striegler

Gamle Soranere og soranke noter

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har fødselsdag i juni:

1. Forfatteren *Steen Christensen* (f. 1896), Højbakken, Hadsund.
2. Civilingeniør *Magnus Hvalsø Olsen* (f. 1901), s. '19.
2. Gårdejer *Aug. Bo Hauch Fenger* (f. 1906), Højby, Fyn.
3. *Holger Fr. Faber* (f. 1881), pr. '98.
4. Overpolitibetjent *Poul Amdi Ullerup* (f. 1916), Blomstervænget 2, Lyngby.
6. Statsaut. revisor, cand. polit. *Flemming Valeur Nissen* (f. 1916), Jægersvej 79, Gentofte.
7. Sognepræst *Svend Thormann Vestergaard* (f. 1916), Broager.
9. Bankkasserer *Ein. Nielsen* (f. 1901), Storgade 24, Sorø.
11. Prokurist *Knud Bonde Brasen* (f. 1906), r. '22.
12. *Johs. Tobias Larsen* (f. 1916), m. '32. var omkr. 1940 skovfogedaspirant i Bromme. Nu?
13. *Niels Erik Weis* (f. 1916), s. '34. Uddannet som kemiker.
17. Tømremester *Jong Ludvig Axel Edvin Erting* (f. 1901), Blichersvej 97, Helsingør.
18. Repræsentant *Herman Rude* (f. 1906), Tjørnelundsallé 8, Valby.
18. Klinikchef *Mogens Poulsen* (f. 1916), Drosselvej 8, Vordingborg.
21. Tandlæge *Sveinn Christen Sveinsson Bjørnsson* (f. 1916), Piniehøj 21, Rungsted Kyst.
27. Overlæge, dr. med. *Hans Chr. Rask* (f. 1896), Arsenalvej 12, Hjørring.
28. Redaktør *Ernst August Mentze* (f. 1896), Maglemosevej 29, Hellerup.
30. *Jørgen Erling Brunsgaard Jacobsen* (f. 1916), på Sorø 1928—34.

*

Direktør, ingeniør *Gunnar P. Rosendahl* (s. '39), chef for Grønlands tekniske Organisation siden 1956, er den 18. april for den kommende fire-års periode ble-

vet valgt til formand for Dansk Ingeniørforening. Det er første gang, en soraner får denne betydningsfulde post, der tidligere er beklædt af så kendte navne som *G. A. Hagemann*, *P. O. Pedersen*, *Alexander Foss* og, i de senere år, *Knud Højgaard* og *Jørgen Saxild*.

*

Danmark-Amerika Fondet uddelte den 21. april to legater på hver 10.000 kr. til studieophold i U.S.A. Den ene portion tilfaldt afdelingsleder, dr. med. *Aage J. Therkelsen*, Århus (s. '42).

Aage J. Therkelsen er 42 år og afdelingsleder ved Institutet for almindelig Patologi og Bakteriologi ved Århus Universitet. Hans rejse får særlig betydning, fordi man i Århus planlægger oprettelsen af et genetisk institut under det medicinske fakultet og derfor er interesseret i, at dr. Therkelsen får lejlighed til at sætte sig ind i de nyeste amerikanske resultater på den genetiske forsknings område. Det er tanken, at han i et halvt år skal opholde sig ved det genetiske institut på University of Wisconsin.

Hans broder *Anders M. Therkelsen* (s. '42) er civilingeniør ved forsvaret.

*

Kontorchef *Ole Pedersen* (s. '37) ved International Atomic Energy Agency, Wien, var i marts og april leder af en delegation fra International Atomic Energy Agency og de Forenede Nationer, som studerede behovet for elektrisk energi i Uruguay og muligheden af havvandsafsaltning som led i vandforsyningen i Chiles og Perus kystbyer.

På tilbagevejen til Wien forhandlede Ole Pedersen i Mexico City om levering af uran til en reaktor i Mexico.

REDAKTION:

Højagervej 67, Rungsted Kyst, lektor P. Schjærff. Tlf. 86 38 32 (ansvarshavende) og Algade 70, Vordingborg, overbibliotekar C. G. Elberling, Tlf. 511 (subs. 638).

EKSPEDITION:

Direktør N. E. Løgstrup, Hilda 337. Helgolandsgade 13, København V.

Fr. Palm Greisens bogtrykkeri, København.

**Kaina Rustolie - Kaina Vaabenolie - Kaina Loddefedt
Nova Slagloddepulver - Nova Svejsepulver**

De kendte Kaina- og Nova-Produkter
fra Vissinggaard Laboratorium anvendes paa Værksteder
Garager og Fabrikker overalt i Danmark.

Forlang Kaina- og Nova-Produkter hos Deres Handlende.

VISSINGGAARD LABORATORIUM

Vissinggaard pr. Bræstrup . Telf. Bræstrup 414

Krystal - Glas - Porcelæn

Nørregades Glashandel

NØRREGADE 30 - KØBENHAVN K - CENTRAL 12.922

**SVEGÅRDS
BOGHANDEL
SORØ**

TLF. *27 . POSTKONTO 7163

Advokat
HARALD QVIST
Landsretssagfører
Mødeberettiget for Højesteret

Frederiksberggade 25
C. 3264 - MI. 3364

Lrs. G. Tage Nielsens efff.

Etablissementet

PARNAS

Telf.: (03) 63 06 36

Hotel - Restaurant

Elegante møde- og selskabs-
lokaler

Vis-a-vis Sorø Akademie

Åben medio april-oktober

Frede Lerche Madsen

STAALKONTORET

v. R. E. Brincker

Jægersborgvej 64

Kgs. Lyngby

Telt. (01) 88 26 22

NORDISK KONSULTATION A/S

Konsulenter for industri og handel

*Medvirker ved virksomhedsledelsens
organisatoriske og økonomiske planlægning
på langt og kort sigt
og planernes gennemførelse i store træk*

*Samarbejde med det svenske
Nordisk Konsultation AB*

N. E. LØGSTRUP
direktør
civiløkonom

Helgolandsgade 13
København V
Telefon Hi 337

Kalundborg Shipping Agency

J. Rødgaard Hønsen
statsaut. skibsmægler
Kalundborg

Telex: 5477 Kalship
Telefon: 1700

**De Danske
Østersøfærgers
DSB
restaurationer**

Rødby Færge

Rødby Havn

Hovedkontor:

VESTERBROGADE 8 - VESTERPORT
KØBENHAVN V.

Telefon (01) 11 66 66

ORLA V. NIELSEN

(03) 63 02 58

Byens førende forretning i
Akademibeklædning

MERKUR A/S

HERMODSGADE 14
ÆGIR 8888

*Kaffe og The
en gros*

BANKEN
for **SORØ**

OG OMEGN
Aktieselskab

Filial af Privatbanken
i København A/S

(03) 63 22 22

1. kl. værelser og smukke
selskabslokaler
Største og førende

HOTEL POSTGAARDEN, SORØ

TH. C. JENSEN

1ste KLASSES SKRÆDERI

Vedelsgade 14

(03) 63 03 58

Sorø

Mogens Krog-Meyer
Højesteretssagfører

Gothersgade 109, K
Minerva 5800

— anset og velset

Se det hos de førende tapet- og farvehandlere
landet over